

การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิต นักศึกษาไทย

NEEDS ASSESSMENT OF ACADEMIC POSITIVE PSYCHOLOGICAL CAPITAL OF THAI UNIVERSITY STUDENTS

วิัญญา วัฒนโณ
ชญาหนูช ลักษณะวิจารณ์
दारวันต์ รักสัตย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ระบุความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาไทย และ (2) เปรียบเทียบผลการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาไทยเมื่อใช้วิธีจัดลำดับความสำคัญที่ต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี 211 คนจากสถาบันอุดมศึกษา 5 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามรูปแบบการตอบสนองคู่ที่มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับตั้งแต่มากที่สุดถึงน้อยที่สุด ซึ่งผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรวัดทั้งฉบับด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคมีค่าเท่ากับ .912 ผลการวิจัย พบว่า (1) ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการกลุ่มตัวอย่างโดยรวม เมื่อคำนวณด้วยวิธี Mean Difference Method (MDF) วิธี Priority Needs Index (PNI) และวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) มีค่าเท่ากับ 0.80, 3.52 และ 0.22 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ การมองโลกในแง่ดีทางวิชาการ ความหวังทางวิชาการ และการฟื้นฟูพลังทางวิชาการ เมื่อคำนวณด้วยวิธี Mean Difference Method (MDF) มีค่าเท่ากับ 0.88, 0.68, 0.74 และ 0.89 ตามลำดับ เมื่อคำนวณด้วยวิธี Priority Needs Index (PNI) มีค่าเท่ากับ 3.84, 2.96, 3.29 และ 3.99 ตามลำดับ และเมื่อคำนวณด้วยวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) มีค่าเท่ากับ 0.25, 0.18, 0.20 และ 0.25 ตามลำดับ (2) การเปรียบเทียบผลการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการกลุ่มตัวอย่างเมื่อใช้วิธีจัดลำดับความสำคัญที่ต่างกัน พบว่า การรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ และการฟื้นฟูพลังทางวิชาการเป็นองค์ประกอบของทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่เป็นความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญสูงสุด 2 ลำดับแรกไม่ว่าจะเป็นการจัดลำดับความสำคัญด้วยวิธีใดก็ตาม

คำสำคัญ: ทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการ การประเมินความต้องการจำเป็น การระบุความต้องการจำเป็น

Abstract

The objectives of this research were to (1) identify needs of academic positive psychological capital of Thai university students and (2) compare the priority for needs of academic positive psychological capital of Thai university students using different techniques of priority setting. The sample was 211 university students from 5 universities in Bangkok. The research instrument was questionnaire in a dual-response format with a five-level rating scale, rank from highest to lowest. The internal consistency reliability of the instrument, assessed by Cronbach's alpha, was .912. The results showed that overall, needs of academic positive psychological capital when calculated with Mean Difference Method (MDF), Priority Needs Index (PNI), and Modified Priority Needs Index equated to 0.80, 3.52, and 0.22 respectively. When considering each components, it was found that needs of academic self-efficacy, academic optimism, academic hope, and academic resilience had MDF score of 0.88, 0.68, 0.74 and 0.89 respectively. And when PIN method was used the scores were 3.84, 2.96, 3.29 and 3.99 respective to the previous point. Last but not

least, the PIN modified scores for the components were 0.25, 0.18, 0.20 and 0.25 respectively. Further, it was suggested that for all priority setting techniques, including MDF, PNI, and PNI_{modified}, needs of academic self-efficacy and academic resilience were the first two priority of components.

Keywords: Academic Positive Psychological Capital, Needs Assessment, Needs Identification.

บทนำ INTRODUCTION

นักวิชาการด้านการศึกษายามศึกษาหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ผลการศึกษาต่างๆ แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีอยู่หลายประการ ทั้งปัจจัยด้านผู้สอน เช่น การสนับสนุนและการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน (Heng. 2014, pp.233-250.) ปัจจัยด้านผู้เรียน เช่น แรงจูงใจของตนเอง (self-motivation) (Ekpe, Adelaiye, Adubasim, & Adim. 2014, pp.73-79.) การรับรู้ความสามารถแห่งตน (self-efficacy) (Suphi, & Yabatan. 2012, pp.419-431.) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น กิจกรรมพี่เลี้ยงสอนเพื่อน (peer mentoring activities) (Song, & Moon. 2014, pp.612-621.) ตลอดจนปัจจัยด้านครอบครัว เช่น ความเกี่ยวข้องของพ่อแม่ (parental involvement) (Wider. 2014, pp.377-397.)

การศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงจิตวิทยา พบว่า ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน คือ ทุนจิตวิทยาเชิงบวก (positive psychological capital) หรือ PsyCap ซึ่ง Luthans, Youssef, & Avolio (2007, p.3.) นิยามว่าเป็น “สภาวะของจิตวิทยาเชิงบวกในพัฒนาการของบุคคล และแสดงลักษณะโดย (1) การมีความเชื่อมั่นในการทำงานและใช้ความพยายามที่จำเป็นต่อความสำเร็จในภาระงานที่มีความท้าทาย (2) การอนุমানสาเหตุในทางบวกเกี่ยวกับความสำเร็จในปัจจุบันและในอนาคต (3) ความอดสาหะต่อเป้าหมายและเมื่อจำเป็นก็จะปรับแนวทางที่มุ่งสู่เป้าหมายเพื่อความสำเร็จ และ (4) เมื่อเผชิญกับปัญหาและความทุกข์ยากก็ไม่ลดละและกลับสู่สภาพเดิมและแม้ไม่มีสภาพที่ดีกว่าเดิมเพื่อบรรลุความสำเร็จ” (Luthans, Youssef, & Avolio. 2007, p.3.) โดยนิยามนี้สะท้อนให้เห็นว่าทุนจิตวิทยาเชิงบวกประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การรับรู้ความสามารถแห่งตน (self-efficacy) การมองโลกในแง่ดี (optimism) ความหวัง (hope) และการฟื้นพลัง (resilience)

การศึกษาทุนจิตวิทยาเชิงบวกในบริบททางการศึกษาแสดงให้เห็นว่าทุนจิตวิทยาเชิงบวกส่งผลต่อผู้เรียนหลายประการ เช่น การศึกษาของ You (2016, pp.17-24.) ซึ่งศึกษาอิทธิพลของทุนจิตวิทยาที่มีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยศึกษากับนักศึกษา 490 คน พบว่า ทุนจิตวิทยาของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้อำนาจในการเรียนรู้ (learning empowerment) ซึ่งเป็นความรู้สึกของผู้เรียนเกี่ยวกับขีดความสามารถที่จะปฏิบัติภาระงานที่มีความหมายและมีอิทธิพลต่อสถานการณ์ต่างๆ และพบด้วยว่าการให้อำนาจในการเรียนรู้เป็นตัวแปรสื่อในความสัมพันธ์ระหว่างทุนจิตวิทยากับการเรียนรู้ ด้วยความผูกพัน (engaged learning) การศึกษาของ Siu, Bakker, & Jiang (2014, pp.979-994.) ซึ่งศึกษาทุนจิตวิทยาในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย การศึกษาเรื่องที่ 1 เป็นการศึกษแบบเหลื่อมเวลา 2 ช่วงเวลา (two-wave cross-lagged design) ศึกษาแก่นักศึกษา 103 คน พบว่า ทุนจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับความผูกพันในการเรียน (study engagement) การศึกษาเรื่องที่ 2 ศึกษาแก่นักศึกษา 100 คน พบว่า แรงจูงใจภายในในการวัดครั้งที่ 2 เป็นตัวแปรสื่อระหว่างทุนจิตวิทยาเชิงบวกในการวัดครั้งที่ 1 กับความผูกพันในการเรียนในการวัดครั้งที่ 2 การศึกษาของ Luthans, Luthans, & Jensen (2012, pp.253-259.) ซึ่งศึกษาอิทธิพลของทุนจิตวิทยาของนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจที่มีต่อผลการเรียน โดยศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 95 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ทุนจิตวิทยาเชิงบวกส่งผลต่อผลการเรียนของผู้เรียน และการศึกษาของ Tjakraatmadja, & Febriansyah (2007, pp.1-13.) ซึ่งศึกษาว่าทุนจิตวิทยาเชิงบวกและสิ่งแวดลอมในการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้เรียนหรือไม่ โดยศึกษากับผู้เรียน 110 คนจากโรงเรียนธุรกิจและการจัดการและสถาบันเทคโนโลยีในประเทศอินโดนีเซีย พบว่า ทุนจิตวิทยาเชิงบวกมีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้เรียน

แม้ว่าการศึกษาต่างๆ จะแสดงให้เห็นว่าทุนจิตวิทยาเชิงบวกมีอิทธิพลทางบวกต่อผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน เช่น การเรียนรู้ด้วยความผูกพันหรือความผูกพันในการเรียน (You. 2016, pp.17-24; Siu, Bakker, & Jiang. 2014, pp.979-994.)

การให้อำนาจในการเรียนรู้ (You. 2016, pp.17-24.) และผลการเรียนของผู้เรียน (Luthans, Luthans, & Jensen. 2012, pp.253-259; Tjakraatmadja, & Febriansyah. 2007, pp.1-13.) แต่การศึกษาเหล่านี้เป็นการศึกษาว่าทุนจิตวิทยาเชิงบวกในชีวิตทั่วไปของบุคคลส่งผลต่อผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนหรือไม่ อย่างไรก็ตาม การศึกษาทุนจิตวิทยาเชิงบวกในสถานการณ์ของการเรียนการสอนโดยตรงหรือ “ทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการ (academic positive psychological capital)” ยังมีจำนวนน้อยมาก โดยพบการศึกษาของ Luthans, Luthans, & Avey (2014, pp.191-199.) ซึ่งเป็นการพัฒนาทุนจิตวิทยาทางวิชาการของผู้เรียน นอกจากนี้ก็ยังมีการศึกษาของ Vanno, Kaemkate, & Wongwanich (2014, pp.3226-3230; 2015, pp.1309-1314.) ซึ่งศึกษาทุนจิตวิทยาเชิงบวกในสถานการณ์ของการเรียนการสอน โดยศึกษาทุนจิตวิทยาเชิงบวกในสถานการณ์ของการทำงาน กลุ่มในรายวิชาของนิสิตนักศึกษา การศึกษาทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของผู้เรียนจึงยังมีจำนวนไม่มากนัก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการหรือทุนจิตวิทยาเชิงบวกของผู้เรียนในสถานการณ์ของการเรียนการสอนโดยตรงจึงยังอยู่ในขอบเขตจำกัด

นอกจากนี้จากการสืบค้นจากฐานข้อมูล scopus และ TCI เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2562 ผู้วิจัยยังไม่พบการศึกษาที่เป็นการประเมินความต้องการจำเป็น (needs assessment) ที่จะทำให้ทราบว่าการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของผู้เรียนเป็นอย่างไร และองค์ประกอบใดของทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่เป็นความต้องการจำเป็นมากที่สุด หรือ “การระบุความต้องการจำเป็น (needs identification)” ซึ่งเป็นกระบวนการแรกของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (needs assessment research) ซึ่งเป็น “กระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของ “สภาพที่เกิดขึ้น” กับ “สภาพที่ควรจะเป็น” โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไร การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง” (สุวิมล ว่องวานิช. 2558, หน้า 62.) การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาไทย ซึ่งจะทำให้ได้สารสนเทศที่เป็นพื้นฐานสำคัญต่อการวิเคราะห์หาสาเหตุ และทางเลือกที่จะเป็นการตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นต่อไป นอกจากนี้ การวิจัยครั้งนี้ยังมีการจัดลำดับความสำคัญ (priority setting) ให้กับความต้องการจำเป็น ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญมากที่สุดกระบวนการหนึ่งของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น โดยเทคนิคการจัดลำดับความสำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยวิธี Mean Difference Method (MDF) วิธี Priority Needs Index (PNI) และวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ซึ่งเป็นเทคนิคการจัดลำดับความสำคัญสำหรับข้อมูลแบบตอบสนองคู่ในกลุ่มวิธีที่ใช้หลักประเมินความแตกต่าง (สุวิมล ว่องวานิช. 2558, หน้า 275-279.) โดยแนวทางการจัดลำดับความสำคัญของเทคนิคเหล่านี้จะแตกต่างกัน ซึ่งอาจจะทำให้ผลการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแตกต่างกันด้วย การวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาด้วยการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยวิธีต่างกันจะให้ผลการจัดลำดับความสำคัญแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ AIMS

1. เพื่อระบุความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาไทยเมื่อใช้วิธีจัดลำดับความสำคัญที่ต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นในขั้นตอนของการระบุความต้องการจำเป็น (needs identification) เกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาไทย ซึ่งผู้วิจัยจัดลำดับความสำคัญ (priority setting) ให้กับความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิคการจัดลำดับความสำคัญสำหรับข้อมูลแบบตอบสนองคู่ในกลุ่มวิธีที่ใช้หลักประเมินความแตกต่าง 3 เทคนิค ได้แก่ วิธี Mean Difference Method (MDF) วิธี Priority Needs Index (PNI) วิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) (สุวิมล ว่องวานิช. 2558, หน้า 275-279.)

ทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการในการวิจัยนี้จะอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดทุนจิตวิทยาเชิงบวกของ Luthans, Youssef, & Avolio (2007, p.3.) ซึ่งแบ่งทุนจิตวิทยาเชิงบวกเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การรับรู้ความสามารถแห่งตน (self-efficacy) การมองโลกในแง่ดี (optimism) ความหวัง (hope) และการฟื้นพลัง (resilience) และกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ คือ นิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษา 5 แห่งในเขตกรุงเทพมหานครที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาสามสัมพันธ์นิสิตนักศึกษา สาขาจิตวิทยา ซึ่งจัดขึ้น ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จ.นครนายก เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2561

วิธีวิจัย METHOD

ประชากร ได้แก่ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาจิตวิทยาจากสถาบันอุดมศึกษา 5 แห่งที่เข้าร่วมกิจกรรมสามสัมพันธ์นิสิตนักศึกษาสาขาจิตวิทยา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาจิตวิทยาจำนวน 211 คน จากสถาบันอุดมศึกษา 5 แห่งที่เข้าร่วมกิจกรรมสามสัมพันธ์นิสิตนักศึกษาสาขาจิตวิทยา กลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาจากการเลือกตัวอย่างโดยการบังเอิญหรือการเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (convenience sampling) (วรรณิ แกมเกตุ, 2551, หน้า 288.) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คือ 153 คน (ร้อยละ 72.5) กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปี 1 มากที่สุด คือ 125 คน (ร้อยละ 59.2) โดยเป็นนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 91 คน (ร้อยละ 43.1) มหาวิทยาลัยรามคำแหง 43 คน (ร้อยละ 20.4) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 32 คน (ร้อยละ 15.2) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 26 คน (ร้อยละ 12.3) และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 19 คน (ร้อยละ 9) และเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 1.50-4.00

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการ ผู้วิจัยนิยามทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการในเชิงมโนทัศน์ (conceptual definition) บนพื้นฐานของทุนจิตวิทยาเชิงบวกแบบดั้งเดิมตามแนวคิดของ Luthans, Youssef, & Avolio (2007, p.3.) โดยผู้วิจัยเปลี่ยนบริบทของการทำงานให้เป็นบริบททางวิชาการ การวิจัยครั้งนี้จึงนิยามทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการว่าเป็นสภาวะจิตใจเชิงบวกในสถานการณ์ของการเรียนการสอน ซึ่งแสดงลักษณะตามองค์ประกอบ 4 ประการของทุนจิตวิทยาเชิงบวก ได้แก่

1. การรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ (**academic self efficacy**) คือ ความเชื่อมั่นในความสามารถด้านการเรียนของตนเอง และการใช้ความพยายามที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการเรียน
2. การมองโลกในแง่ดีทางวิชาการ (**academic optimism**) คือ ความคาดหวังเกี่ยวกับอนาคตด้านการเรียนในเชิงบวก และรูปแบบการอธิบายสาเหตุของเหตุการณ์ด้านการเรียนในเชิงบวกด้วยการตีความเหตุการณ์ด้านลบว่าเกิดจากตนเอง เกิดขึ้นถาวรและเกิดขึ้นกับสถานการณ์อื่นๆ ได้ และตีความเหตุการณ์ด้านลบว่าเกิดจากปัจจัยภายนอก เกิดขึ้นชั่วคราวและเกิดขึ้นเฉพาะสถานการณ์
3. ความหวังทางวิชาการ (**academic hope**) คือ สภาวะของแรงจูงใจเชิงบวกในลักษณะของความอุตสาหะต่อเป้าหมาย การวางแผนหรือการปรับแนวทางหรือวิธีการเพื่อความสำเร็จในการเรียน ตลอดจนความเชื่อและความคาดหวังว่าจะได้รับประสบการณ์ด้านบวกในการเรียน
4. การฟื้นพลังทางวิชาการ (**academic resilience**) คือ ชีตความสามารถที่จะสะท้อนกลับหรือฟื้นขึ้นมาจากความทุกข์ยากหรือความล้มเหลวด้านการเรียนหรือแม้แต่การมีสภาพที่ต่ำกว่าเดิม และการไม่ลดละความพยายามเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาและความทุกข์ยากเพื่อความสำเร็จในการเรียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ (operational definition) ของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการ (needs of academic positive psychological capital) ว่าเป็นความแตกต่างระหว่างระดับของทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มุ่งหวังกับที่มีอยู่ในปัจจุบันตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง วัดได้จากแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มีรูปแบบตอบสนองคู่ (dual response format) ประกอบด้วยมาตรวัดทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มีอยู่ในปัจจุบัน (สภาพที่เป็นอยู่) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุดถึงน้อยที่สุด และมาตรวัดทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มุ่งหวัง (สภาพที่ควรจะเป็น) ซึ่งมีลักษณะเป็น

มาตรฐานค่า (rating scale) 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุดถึงน้อยที่สุด ความแตกต่างระหว่างทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มีอยู่ในปัจจุบันกับที่มุ่งหวังมากแสดงว่าความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับสูง ความแตกต่างระหว่างทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มีอยู่ในปัจจุบันกับที่มุ่งหวังน้อยแสดงว่าความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับต่ำ

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการจำเป็น ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยเพศ ชั้นปี สถาบัน และเกรดเฉลี่ยสะสม และตอนที่ 2 มาตรการวัดความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการ ประกอบด้วยข้อคำถาม 16 ข้อ เป็นมาตรการวัดแบบตอบสนองคู่ (dual response format) ซึ่งผู้ตอบจะต้องประเมินตนเองลงในมาตรการวัด 2 มาตรการ คือ มาตรการวัดทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มีอยู่ในปัจจุบัน และมาตรการวัดทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มุ่งหวังหรือควรจะมี

ผลการวิเคราะห์ความเที่ยง (reliability) ของมาตรการวัดแบบความสอดคล้องภายใน (internal consistency) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) (Frey, 2015, pp.59-61.) พบว่ามาตรการวัดทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .877 และองค์ประกอบการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ การมองโลกในแง่ดีทางวิชาการ ความหวังทางวิชาการ และการฟื้นฟูพลังทางวิชาการมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .692, .646, .667 และ .766 ตามลำดับ ส่วนมาตรการวัดทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มุ่งหวังหรือควรจะมีทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .912 และองค์ประกอบการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ การมองโลกในแง่ดีทางวิชาการ ความหวังทางวิชาการ และการฟื้นฟูพลังทางวิชาการมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .807, .737, .702 และ .831 ตามลำดับ ส่วนผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน (construct validity) ของมาตรการวัดด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) (วรวิณี แกมเกตุ, 2555, หน้า 230.) พบว่าโมเดลการวัดทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มีอยู่ในปัจจุบัน และโมเดลการวัดทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มุ่งหวังหรือควรจะมีมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ทั้งสองโมเดล ($\chi^2=1.10$, $df=2$, $p=.576$, $GFI=.997$, $RMSEA=.000$ และ $\chi^2=1.38$, $df=1$, $p=.239$, $GFI=.997$, $RMSEA=.043$ ตามลำดับ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามให้กับนิสิตนักศึกษา ซึ่งมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาสนับสนุนนิสิตนักศึกษาสาขาจิตวิทยาจากสถาบันต่างๆ ในช่วงลงทะเบียนเข้ารั้วมงาน โดยทีมงานเก็บรวบรวมข้อมูลชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือจากนิสิตนักศึกษาในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามทั้งหมด 300 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาและนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 211 ชุด (ร้อยละ 70.33)

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยระบุความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการด้วยการคำนวณความแตกต่างระหว่างทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มุ่งหวังกับที่มีอยู่ในปัจจุบัน และจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาไทยตามแนวทางของวิธี Mean Difference Method (MDF) วิธี Priority Needs Index (PNI) และวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) (สุวิมล ว่องวานิช, 2558, หน้า 275-279.)

ผลการวิจัย และอภิปรายผล RESULTS & DISCUSSION

1. เพื่อระบุความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาไทย ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม เมื่อคำนวณด้วยวิธี Mean Difference Method (MDF) วิธี Priority Needs Index (PNI) และวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) มีค่าเท่ากับ 0.80, 3.52 และ 0.22 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ การมองโลกในแง่ดีทางวิชาการ ความหวังทางวิชาการ และการฟื้นฟูพลังทางวิชาการ เมื่อคำนวณด้วยวิธี Mean Difference Method (MDF) มีค่าเท่ากับ 0.88, 0.68, 0.74 และ 0.89 ตามลำดับ เมื่อคำนวณด้วยวิธี Priority Needs Index (PNI) มีค่าเท่ากับ 3.84, 2.96, 3.29 และ 3.99 ตามลำดับ และเมื่อคำนวณด้วยวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) มีค่าเท่ากับ 0.25, 0.18, 0.20 และ 0.25 ตามลำดับ

ผลการวิจัยส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ และการฟื้นฟูพลังทางวิชาการเป็นองค์ประกอบของทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่เป็นความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญสูงสุด 2 ลำดับแรกไม่ว่าจะจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยวิธีการใดก็ตาม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประเมินว่าสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็นของตนเองเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในความสามารถด้านการเรียนและการใช้ความพยายามเพื่อความสำเร็จในการเรียนหรือการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ และขีดความสามารถที่จะฟื้นขึ้นมาจากปัญหาความทุกข์ยากหรือความล้มเหลวด้านการเรียนเพื่อความสำเร็จในการเรียนหรือการฟื้นฟูพลังทางวิชาการยังแตกต่างกันอยู่มาก สาเหตุส่วนหนึ่งน่าจะมาจากนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งอาจจะมีประสบการณ์ของความชำนาญหรือการบรรลุความสำเร็จเกี่ยวกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่มากนัก เนื่องจากการเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาเป็นปีแรก ซึ่งประสบการณ์ของความชำนาญหรือการบรรลุความสำเร็จนี้เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองของบุคคล (Bandura, 1997 as cited in Luthans, Luthans, & Luthans, 2004, p.48.) จึงอาจจะทำให้กลุ่มตัวอย่างประเมินสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการด้วยค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับองค์ประกอบอื่นๆ ส่งผลทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็นหรือเกิดความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการระดับสูง นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างซึ่งส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก็อาจจะยังไม่มีขีดความสามารถที่จะฟื้นขึ้นมาจากปัญหาความทุกข์ยากหรือความล้มเหลวด้านการเรียนหรือเกิดการฟื้นฟูพลังทางวิชาการมากนัก เนื่องจากบุคคลที่มีการฟื้นฟูพลังทางวิชาการนี้จะต้องผ่านประสบการณ์ของการเผชิญปัญหาความทุกข์ยากในการศึกษาในระดับอุดมศึกษามาเป็นเวลาพอสมควรจึงอาจจะทำให้กลุ่มตัวอย่างประเมินสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับการฟื้นฟูพลังทางวิชาการด้วยค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดรองลงมาจากการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการส่งผลทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็นหรือเกิดความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการฟื้นฟูพลังทางวิชาการระดับสูงเช่นกัน

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาไทยเมื่อใช้วิธีจัดลำดับความสำคัญที่ต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า เมื่อใช้วิธี Mean Difference Method (MDF) การฟื้นฟูพลังทางวิชาการเป็นองค์ประกอบของทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับความสำคัญสูงสุด รองลงมา คือ องค์ประกอบการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ ความหวังทางวิชาการ และการมองโลกในแง่ดีทางวิชาการ (MDF=0.89, 0.88, 0.74 และ 0.68 ตามลำดับ) เมื่อใช้วิธี Priority Needs Index (PNI) พบว่า การฟื้นฟูพลังทางวิชาการเป็นองค์ประกอบของทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับความสำคัญสูงสุด รองลงมา คือ องค์ประกอบการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ ความหวังทางวิชาการ และการมองโลกในแง่ดีทางวิชาการ (PNI=3.99, 3.84, 3.29 และ 2.96 ตามลำดับ) และเมื่อใช้วิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) พบว่า การฟื้นฟูพลังทางวิชาการ และการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการเป็นองค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับความสำคัญสูงสุดเท่ากัน (PNI_{modified}=0.25 ทั้งสองกรณี) รองลงมา คือ องค์ประกอบความหวังทางวิชาการ และการมองโลกในแง่ดีทางวิชาการ (PNI_{modified}=0.20 และ 0.18 ตามลำดับ)

ผลการวิจัยส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าผลการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมีความสอดคล้องกันไม่ว่าจะจัดลำดับความสำคัญด้วยวิธี Mean Difference Method วิธี Priority Needs Index หรือวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง โดยการฟื้นฟูพลังทางวิชาการเป็นองค์ประกอบที่เป็นความต้องการจำเป็นที่มีลำดับความสำคัญสูงสุดไม่ว่าจะจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยวิธีใด การรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการเป็นองค์ประกอบที่เป็นความต้องการจำเป็นที่มีลำดับความสำคัญสูงสุดเป็นลำดับที่ 2 เมื่อจัดลำดับความสำคัญด้วยวิธี Mean Difference Method และวิธี Priority Needs Index แต่เป็นองค์ประกอบที่มีลำดับความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 ร่วมกับการฟื้นฟูพลังทางวิชาการ เมื่อจัดลำดับความสำคัญด้วยวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง และเมื่อพิจารณาความหวังทางวิชาการและการมองโลกในแง่ดีทางวิชาการก็พบว่าเป็นองค์ประกอบของทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่เป็นความต้องการจำเป็นที่มีลำดับความสำคัญเป็นลำดับที่ 3 และลำดับที่ 4 ตามลำดับไม่ว่าจะเป็นการจัดลำดับความสำคัญด้วยวิธีใด

ผลการระบุความต้องการจำเป็นและการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 การระบุความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่าง

องค์ประกอบ ทุนจิตวิทยาเชิง บวก ทางวิชาการ	ค่าเฉลี่ย ของสภาพที่ ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ย ของ สภาพที่ เป็นจริง (D)	วิธี Mean Difference Method (MDF)		วิธี Priority Needs Index (PNI)		วิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI _{modified})			
			(I-D)	ลำดับ	(I-D)	(H) * I	ลำดับ	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การรับรู้ ความสามารถแห่ง ตนเองทางวิชาการ	4.37	3.49	0.88	2	0.88	3.84	2	0.88	0.25	1
การมองโลกในแง่ดี ทางวิชาการ	4.39	3.71	0.68	4	0.68	2.96	4	0.68	0.18	4
ความหวังทาง วิชาการ	4.45	3.71	0.74	3	0.74	3.29	3	0.74	0.20	3
การฟื้นพลังทาง วิชาการ	4.46	3.57	0.89	1	0.89	3.99	1	0.89	0.25	1
ทุนจิตวิทยาเชิงบวก ทางวิชาการโดยรวม	4.42	3.62	0.80	-	0.80	3.52	-	0.80	0.22	-

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ระบุความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกของกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายข้อ โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการจำเป็นที่มีลำดับความสำคัญสูงสุด 4 ลำดับแรกเป็นข้อคำถามขององค์ประกอบการฟื้นพลังทางวิชาการ และการรับรู้ความสามารถแห่งตนเองทางวิชาการ ได้แก่ ข้อคำถาม “ฟื้นตัวหรือกลับเข้าสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็วหลังจากประสบความล้มเหลวในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์” “เชื่อมั่นว่าสามารถเป็นตัวแทนในการนำเสนอผลงานกับอาจารย์ได้” “เชื่อมั่นว่าสามารถทำงานยากๆ ที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ให้บรรลุเป้าหมายได้” และ “ไม่ย่อท้อต่อความทุกข์ยากและความลำบากในการเรียน” (PNI_{modified} เท่ากับ 0.30, 0.29, 0.28 และ 0.27 ตามลำดับ) รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 การระบุและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายข้อ

ทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการ	ค่าเฉลี่ย ของสภาพที่ ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ย ของ สภาพที่ เป็นจริง (D)	วิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI _{modified})		
			(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
1. เชื่อกันว่าสามารถทำงานยากๆ ที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ ให้บรรลุเป้าหมายได้	4.40	3.45	4.18	0.28	3
2. เชื่อกันว่าสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานที่ได้รับ มอบหมายจากอาจารย์ได้	4.39	3.57	3.60	0.23	6
3. ใช้ความพยายามในการทำงานที่มีความท้าทายให้ประสบ ความสำเร็จ	4.45	3.66	3.52	0.22	7
4. เชื่อกันว่าสามารถเป็นตัวแทนในการนำเสนอผลงานกับอาจารย์ ได้	4.24	3.28	4.07	0.29	2
5. คาดหวังผลลัพธ์ที่ดีที่สุดในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจาก อาจารย์	4.39	3.72	2.94	0.18	9
6. เชื่อว่าถ้าประสบความสำเร็จในการทำงานหนึ่งๆ แล้วก็ประสบ ความสำเร็จในการทำงานอื่นๆ ได้	4.42	3.85	2.52	0.15	10
7. เชื่อว่าสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานที่ได้รับ มอบหมายจากอาจารย์ได้เสมอ	4.33	3.55	3.38	0.22	7
8. มองโลกในแง่ดีเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในเรื่องของการ เรียน	4.41	3.73	3.00	0.18	9
9. มองว่ากำลังประสบความสำเร็จในการทำงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการเรียน	4.31	3.43	3.79	0.26	5
10. มองว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงานจะมีวิธีการ แก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพอยู่หลายวิธี	4.56	3.86	3.19	0.18	9
11. ค้นหาวิธีการที่มีความหลากหลายเพื่อความสำเร็จในการ ทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4.42	3.50	4.07	0.26	5
12. เชื่อว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”	4.53	4.07	2.08	0.11	11
13. ฟื้นตัวหรือกลับเข้าสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็วหลังจากประสบ ความล้มเหลวในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์	4.39	3.38	4.43	0.30	1
14. นำคำตำหนิจากอาจารย์ไปใช้ประโยชน์เพื่อความสำเร็จในการ ทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4.48	3.69	3.54	0.21	8
15. ไม่ย่อท้อต่อความทุกข์ยากและความลำบากในการเรียน	4.47	3.53	4.20	0.27	4
16. จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจาก อาจารย์ได้	4.50	3.66	3.78	0.23	6

ข้อเสนอแนะ SUGGESTIONS

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ และการฟื้นฟูพลังทางวิชาการเป็นองค์ประกอบของทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการที่เป็นความต้องการจำเป็นที่มีลำดับความสำคัญสูงสุด ดังนั้นผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียนจึงควรจะมุ่งเน้นการเสริมสร้างหรือพัฒนาองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบนี้เป็นพิเศษเพื่อให้ทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการโดยรวมของผู้เรียนอยู่ในระดับสูง ซึ่งทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการนี้เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนหรือทางวิชาการของผู้เรียนได้ และเมื่อพิจารณาผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าผลการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างเมื่อใช้วิธีจัดลำดับความสำคัญที่ต่างกันให้ผลการจัดลำดับที่มีความสอดคล้องกัน อย่างไรก็ตาม สุวิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 279.) อธิบายว่าวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุงเป็นวิธีที่จะช่วยควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่เป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม ดังนั้นผู้วิจัยที่สนใจศึกษาความต้องการจำเป็นในประเด็นต่าง ๆ จึงอาจจะใช้วิธีนี้เพียงวิธีเดียวในการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในประเด็นที่สนใจ

บทสรุป CONCLUSIONS

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาชาวไทย ผลวิจัยทำให้ทราบว่าองค์ประกอบของทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาไทย ซึ่งควรจะได้รับเสริมสร้างเป็น 2 ลำดับแรก คือ การฟื้นฟูพลังทางวิชาการ และการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางวิชาการ เนื่องจากผลวิจัยแสดงให้เห็นว่านิสิตนักศึกษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นของ 2 องค์ประกอบนี้มากที่สุด โดยเฉพาะเมื่อวิเคราะห์ผลการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทุนจิตวิทยาเชิงบวกทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายข้อแล้วพบประเด็นที่น่าสนใจ คือ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีความแตกต่างเกี่ยวกับสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นค่อนข้างมากในประเด็นเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการนำเสนอผลงานของตนเองแก่ผู้อื่น และความเชื่อมั่นในการทำงานที่มีความยากให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นนี้เป็นคุณลักษณะสำคัญของบุคคลที่จะต้องใช้ในการปฏิบัติงานต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้น ผลวิจัยนี้จึงเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหรือเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนิสิตนักศึกษาที่จะต้องมุ่งเน้นและค้นหาแนวทางหรือวิธีการพัฒนาหรือเสริมสร้างคุณลักษณะดังกล่าวนี้ให้กับนิสิตนักศึกษาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนิสิตนักศึกษาก่อนที่จะต้องไปปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ ในอนาคต

REFERENCES

- Ekpe, I., Adelaiye, M. O., Adubasim, E. I., & Adim, V. C. (2014). The moderating effect of self-motivation on the relationship between parent's socio-economic background and children's academic performance at Nigerian Universities. *Asian Social Science*, 10(21), 73-79.
- Frey, B. B. (2015). *100 Questions (and Answers) about Tests and Measurement* (Vol. 2). California: SAGE Publications, Inc.
- Heng, K. (2014). The effects of faculty behaviors on the academic achievement of first-year Cambodian urban university students. *Educational Research for Policy and Practice*, 13(3), 233-250.
- Luthans, B. C., Luthans, K. W., & Avey, J. B. (2014). Building the leaders of tomorrow: The development of academic psychological capital. *Journal of Leadership & Organizational Studies*, 21(2), 191-199.

- Luthans, B. C., Luthans, K. W., & Jensen, S. M. (2012). The impact of business school students' psychological capital on academic performance. *Journal of Education for Business, 87*(5), 253-259.
- Luthans, F., Luthans, K. W., & Luthans, B. C. (2004). Positive psychological capital: Beyond human and social capital. *Business Horizons, 47*(1), 45-50.
- Luthans, F., Youssef, C. M., & Avolio, B. J. (2007). *Psychological capital: Developing the human competitive edge*. Oxford: Oxford University Press.
- Siu, O. L., Bakker, A. B., & Jiang, X. (2014). Psychological capital among university students: Relationships with study engagement and intrinsic motivation. *Journal of Happiness Studies, 15*(4), 979-994.
- Song, B. U., & Moon, S. (2014). The effect of peer mentoring activity on academic achievement and views on nature of science. *Journal of the Korean Chemical Society, 58*(6), 612-621.
- Suphi, N., & Yaratan, H. (2012). Effects of learning approaches, locus of control, socio-economic status and self-efficacy on academic achievement: A Turkish perspective. *Educational Studies, 38*(4), 419-431.
- Tjakraatmadja, J. H., & Febriansyah, H. (2007). The influence of psychological capital and learning environment toward SBM-ITB students' GPA. *Journal of Technology Management, 6*(1), 1-13.
- You, J. W. (2016). The relationship among college students' psychological capital, learning empowerment, and engagement. *Learning and Individual Differences, 49*, 17-24.
- Vanno, V., Kaemkate, W., & Wongwanich, S. (2014). Relationships between academic performance, perceived group psychological capital, and positive psychological capital of Thai undergraduate students. *Procedia-Social and Behavioral Sciences, 116*, 3226-3230.
- Vanno, V., Kaemkate, W., & Wongwanich, S. (2015). Effect of group-level positive psychological capital on group effectiveness of Thai students. *Procedia-Social and Behavioral Sciences, 171*, 1309-1314.
- Wilder, S. (2014). Effects of parental involvement on academic achievement: A meta-synthesis. *Educational Review, 66*(3), 377-397.

TRANSLATED THAI REFERENCES

- Kaemkate, W. (2008). *Research methodology in behavioral sciences*. 2nd ed. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Wongwanich, S. (2007). *Needs assessment research*. 2nd ed. Bangkok: Chulalongkorn University Press.